

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Balassa Imre

Cím: Egy régi ház a Kerepesi-
uton...

Forrás:

Az Újság

Bp.
(Hely)

1922. 7/22
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

728.3

Hely

Rákóczi út 12

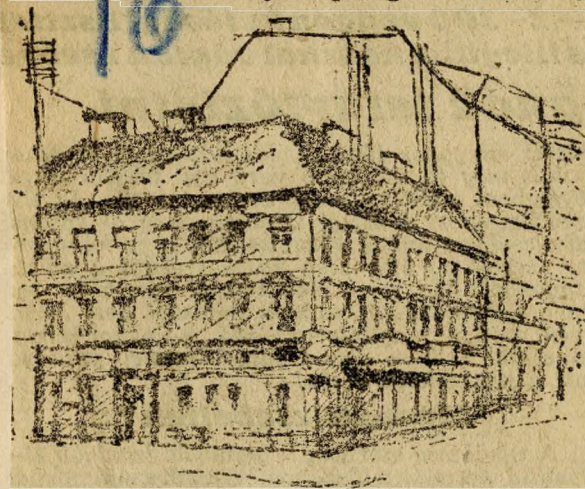
Idő

"1922"

Személy

Egy régi ház a Kerepesi-uton...

Minden nap elmegyünk előtte. Százezer ember szalad el mellette gyalog, villamoson, vagy rozó autóon. A dübörgő és csunya pesti élet lárnás rohanása háborítja napestig és csak az éj-

1 Rákóczi-út 12. számú ház, a hol Petőfi és Jókai lakott.

zaka esődjében marad magára emlékeivel a régi ház. Körülötte megváltozott az élet. Magasba öttek a modern bérpaloták, aszfaltpáncélt kapott a poros Kerepesi-ut, a melyik még a nevét is megváltoztatta és lett belőle Rákóczi nagyságos fejedelemünk utja.

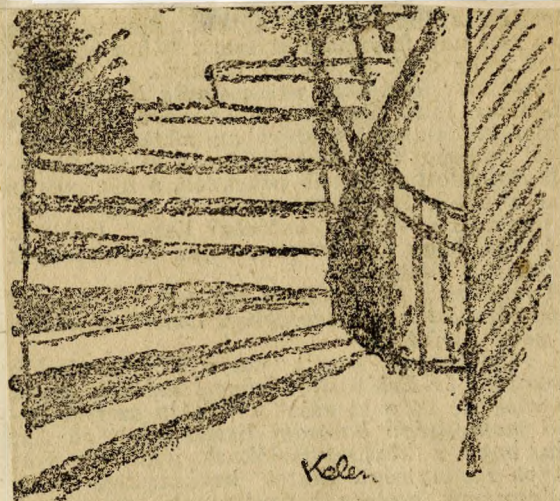
Az élet elrohant egy ház korhadt barna falai mellett. Minden-minden elmult, a régi patriarchális esőnd, a poros országút, a krinolinok és a régi versek, — csak ő maradt a régi, csak ő felejtették itt a multból, a lármás, parvenü és ideges Pest közepén.

Rákóczi-ut 12. Kétemeletes, rokkant barna ház. Van egy frontja a Sip-utczán, meg egy a Dohány-utczára is. A modern czégtáblák elbo-

ritottak már öreg falait, de ha figyelemmel nezik a hatemeletes bérpaloták között meghúzódó ránczos anyókat, — a ház nemes régi stílusát észre kell vennünk. Dór oszlopcsokak az ablakok szélén; gótikus kapubolt. Ebben a házban lakott boldogsága rövid idejében az ifjú házaspár Petőfi...

Akkor még a Dohány-utca felől is volt bejárás. Atjáróház volt ez a kétemeletes épület. A dohány-utczai kapubolt, a mely alatt Petőfi annyiszor ment át, ma is megvan, bár a kapunak nyomát se leljük. A házmeisterlakás plafonja most az empire-stílii boltozás.

A lépcső feketére öregedett karfáján finom, illatos kezeeskék emlékét keressük. A sokféle ke-

A csigalépcső, a mely Petőfi lakásába vezetett.

ekét, a melyek ráhullottak fáradtan, vagy szókozottan a karfára egykor. Petőfiné ifjasszony mbrás, puha fehér kaesója hányszor fogta meg az a korlátot? És Jókai, Petőfi, Laborfalvi Róza, ház porladó lakói hányszor, hányszor... Ők hol annak már és a barnapolituros öreg lépcsőkorlát

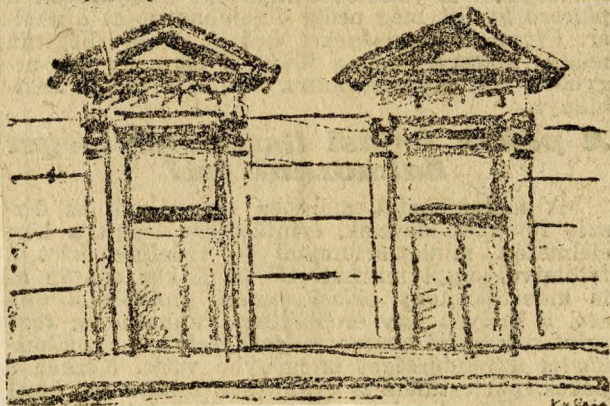
még itt ábrándozik a vásári zajban! Most ügynökök és más üzletemberek többnyire kövér és gyűrűs keze fogdossa, a mint sietnek valami irodába vagy magazinba.

... A dohány-utczai részen van egy másik lépcső. Sötét, elhanyagolt, megviselt csigalépcső. A köveit kivájta, besüppedtette a millió és millió lépés, a melyeknek visszhangját mély sóhajjal adja vissza a sötét lépcsőház. Petőfiék, a kik a Dohány-utca felől laktak, inkább ezt a lépcsőt használták. Ezen futott le a piacra Julia ifjasszony, ezen ballagott gondolatba, ábrándokba merülten a halványarezu, borushomloku költő otthonába.

A kis saroklakás három szobából állott. Az egyiket előszobának használták, a másikban laktak Petőfiék, a harmadikban Jókaiék. 1847 novemberben költözött ide ifju feleségével Petőfi Sándor. Itt élte rövid és tündöklő élete legboldogabb hónapjait. Az a Petőfi, a kit nyugtalan vágya tíz éven át városról-városra hajtott, most csaknem minden idejét ebben az otthonban töltötte. Gyön-géd, hű, szerelmes férj vált belőle. Ebben a lakás-ban írta a boldog, kielégült szerelem szépséges da-lait. Ebben a lakásban írta a halálsejtelem borús rapszódiaját:

Egy gondolat bánt engemet...

A lakást ma már átépítették. Irodai butorok, polczok foglalják el a falakat. Semmi, de semmi nem emlékeztet a szóra, mely itt született, a gon-dolatra, mely itt viaskodott.

Petőfiék ablakai a Dohány-utcán.

...De a két ablak még a régi. A két ablak. Az övé! Itt égett mögöttük a gyertyaláng egy ál-matlan éjszakán. És a sárgás derengésben egy látás, nyugtalan arcz látomása jelent meg az alvó város felett. Egy kutató, látónki szem nézett — létezett a budai hegyek messzeségébe. Odabenn sze-zélyes, regényeskedő asszonyi gyermek bizarr szépségü feje pihent a párnákon. Lélekezése mint halk zene ostromolta a virrasztó férfi érzékeny fü-lét. És a kitárt ablakon át beáradt a tavaszi fu-valom. Valami különös, nyugtalan, halk zsongás, a mire fölfigyelt a lélek...

Hová lett, hová lett mindez? Hova lettek a szavak, a gyöngédségek, az álmok, a szenvedélyek, a fehér kezek és a lázas homlokok? Hová tűntek a lépések? A lépések, a melyek itt a földön, itt a köveken kopogtak. De visszhangjuk zeng a szivek-ben az örökkévalóságig...

Az öreg ház omladozva, rogygyant tagokkal küzd hatalmas szomszédainak gigaszi árnyékában. Egyszer csak majd összecsap feje felett az ár. Elgázolja a kegyetlen, lármas Pest...

Balassa Imre.